

Nr 286.

Av herr **Ståhl**, om viss ändring av 11 kap. 8 § föräldrabalken.

I gällande bestämmelser om förmyndare (föräldrabalk 11:8) stadgas, att »ej må någon undandraga sig att på grund av förordnande vara förmyndare i andra än följande fall», varefter uppräknas sju olika grunder för befrielse från förordnande att vara förmyndare.

Detta stadgande medför i praktiken allvarliga svårigheter i sådana fall, då myndling eller myndlings anhöriga av olika anledningar hysa misstro mot den, som av domstol förordnats till förmyndare. Nyligen har det i en mellansvensk kommun inträffat, att en till förmyndare förordnad person trots påtagliga misshälligheter av här antydd art icke hos domstol vunnit gehör för sin ansökan att bli från uppdraget befriad. Hans enda möjlighet härtill är att avflytta från kommunen och söka sin utkomst på annat håll.

Uppenbart är, att en lagstiftning av sådant innehåll icke är ägnad att främja det förhållande mellan förmyndare och myndling, som måste anses önskvärt. Endast om trängande skäl kunna påvisas, bör ett sådant tillstånd konserveras. Enligt en samstämmig mening hos i förmyndarfrågor erfarna personer föreligga emellertid numera inga sådana trängande skäl. Erfarenheter visa, att man har relativt lätt att erhålla lämpliga förmyndare bland personer, som genom statlig eller kommunal tjänst intaga en officiell ställning och därigenom ha lättare än privatpersoner att med auktoritet utöva förmynderskapet. Om man vid utdelning av förmyndareuppdrag mer än hittills sökte sig fram på här antydda vägar, skulle det också vara möjligt att sådana personer kunde erhålla befrielse från uppdraget att vara förmyndare, som bestämt så önska, även om de icke uppfylla någon av de sju grunder, som nuvarande lagstiftning stadgar för befrielse från uppdraget. Det måste för övrigt anses föga förenligt med det nuvarande samhällets demokratiska struktur att pålägga personer viktiga uppdrag mot deras bestämda önskan.

Med stöd av vad som här framhållits får jag föreslå,

att riksdagen för sin del måtte besluta om sådan ändring av föräldrabalken kap. 11, § 8, att person, som förordnats som förmyndare, äger avsäga sig uppdraget, även om han icke uppfyller någon av de grunder, som för närvarande stipuleras, samt att vederbörande utskott måtte utarbeta härför erforderlig lagtext.

Stockholm den 26 januari 1951.

Manne Ståhl.